

[Indenrigsministeren.]

at denne lighed ikke må gå tabt, tværtimod skal vi søge frem til en større lighed i behandlingen af borgerne landet over.

Hr. Hans Lund nævnte spørgsmålet om bundgrænserne og var i og for sig tilhænger af, at vi i alle tilfælde havde ensartede bundgrænser. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg er principielt enig med ham, men jeg finder ikke, at øjeblikket er inde til at foreslå en forhøjelse af bundgrænserne i de kommuner, der har lavere bundgrænser end i hovedstadsområdet, altså de, der har bundgrænsen 5.000 kr. og 4.000 kr. for forsørgere og 2.500 kr. og 2.000 kr. for ikke-forsørgere. I øjeblikket er der næppe grundlag for at foretage en tvangsmæssig ændring.

Hr. Hans Lund pegede endvidere på likviditetsproblemerne, som også blev fremhævet stærkt af hr. Stæhr Johansen. Jeg er enig i, at bortfaldet af skattefradragetsreglen naturligt må medføre, at antallet af forskudsindbetalinger af skat til januar falder, og at det i mange kommuner kan fremkalde likviditetsvanskeligheder i en overgangsperiode. Det er vi opmærksom på i regeringen, vi har drøftet det i regeringen, og vi vil fremkomme med et forslag til løsning af dette problem.

Jeg forstod på hr. Enggaard, at han var en tilhænger af, at der skulle kunne være forskel på bundgrænserne. Som jeg allerede har sagt, agter vi ikke i øjeblikket at foreslå nogen ændring på dette område. Det er naturligt, at hr. Enggaard ønsker nedsat et folketingsudvalg, hvor man kan drøfte enkeltheder i lovforslaget, og det er jeg naturligvis særdeles villig til at medvirke til, herunder også til at søge fremskaffet de beregninger af lovforslagets virkninger, som udvalget måtte ønske at gøres bekendt med.

Hr. Stæhr Johansen pegede med megen ret på virkningerne af lovforslagets gennemførelse, og det er vel rigtigt, at alt andet lige vil denne ændring i hovedstadskommunerne medføre en lettelse af den kommunale beskatning for de små indkomster, en mindre forhøjelse for de mellemstore indkomster og en lettelse for de største indkomster. Det har jo ikke undgået nogens opmærksomhed, at dette sidste har finansministeren taget sig af. Det er klart, at i det øjeblik, man gennemfører en sådan ændring af det principielle grundlag for

den kommunale beskatning i hovedstadsområderne, påvirker det de udskrivningsprocenter, man har, og det er lige så klart, at i nogle kommuner bliver forhøjelsen af udskrivningsprocenterne ret betydelig, i andre mindre væsentlig.

Hr. Stæhr Johansen nævnte spørgsmålet om refusionsordningerne. Det er et problem, der også har været inde i vore overvejelser, og et problem, der før eller senere vil blive taget op. Det er dog et spørgsmål, om vi ikke skal afvente de stærkere likviditetsmæssige virkninger, der følger af overgangen til kildeskatten, før vi går til ændringer på dette område.

Så gjorde hr. Stæhr Johansen en bemærkning, som så at sige forudsatte, hvad hr. Arthur Jacobsen senere sagde, nemlig at skatteprocenterne ikke er direkte sammenlignelige som udtryk for, hvor dyrt det er at bo i en kommune. Hr. Arthur Jacobsen lagde megen vægt på skatteprocenten som udtryk for denne forskel. Jeg går naturligvis som en selvfølge ud fra, at skatteprocenten er relativt lav i Roskilde, men jeg tror nu nok, at hr. Stæhr Johansen i nogen grad har ret, for skal man sammenligne bekosteligheden ved at bo i en bestemt kommune, kan man jo ikke se på skatteprocenten alene. Det er klart, at også grundskyldpromillen kommer ind i billedet, og den større eller mindre udnyttelse af kommunale gasværker og elektricitetsværker, vi kender rundt omkring, kommer også ind i billedet, det er helt givet. Man kan ikke alene på grundlag af skatteprocenten drage en sammenligning, men skatteprocenten har nu en ikke ringe betydning som sammenligningsgrundlag i hvert fald for den almindelige borger.

Over for hr. Sigsgaard vil jeg gerne sige, at vi er meget vel klar over, at problemet om byrde- og opgavefordelingen haster, og jeg har allerede sagt, at vi vil fremskynde arbejdet, så snart vi har det nødvendige materiale.

Hr. Sigsgaard mente, at en løsning af disse problemer også kunne lette den kommunale inddeling. Det kan man også vurdere stik modsat. Jeg kunne have trang til at sige, at jeg tror, det bliver lettere at løse problemet om opgavefordelingen, når vi har et indtryk af, hvordan den fremtidige kommunestruktur bliver, herunder hvor store